

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 23 januari 2018 met nummer RvVb/S/1718/0472
in de zaak met rolnummer 1617/RvVb/0815/SA

Verzoekende partijen	1. de heer André SAEYS , 2. mevrouw Liliane VAN OVERSTRAETEN beiden wonende te 9280 Lebbeke, Opwijksestraat 294
Verwerende partij	DE GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van het departement OMGEVING, afdeling Oost-Vlaanderen vertegenwoordigd door advocaat Veerle TOLLENAERE, met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Koning Albertlaan 128
Tussenkomenende partij	de nv ELECTRABEL vertegenwoordigd door advocaten Tangui VANDENPUT en Patrik DE MAEYER, met woonplaatskeuze op het kantoor te 1160 Brussel, Tedescolaan 7

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 27 juli 2017 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 6 juni 2017.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomenende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het oprichten van twee windturbines op de percelen gelegen te 9200 Dendermonde, Bosveld/Hoogveld z.n. met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie A, nummers 767H en 905G.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomenende partij verzoekt met een aangetekende brief van 11 oktober 2017 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomenende partij met een beschikking van 31 oktober 2017 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een nota betreffende de vordering tot schorsing en het administratief dossier in. De argumentatie van de tussenkomenende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 28 november 2017.

De eerste verzoekende partij, in persoon, en mevrouw Sarah SAEYS voeren het woord voor de verzoekende partijen. Advocaat Klaas DE PAUW, *loco* advocaat Veerle TOLLENAERE, voert het woord voor de verwerende partij. Advocaat Laurens DE BRUCKER, *loco* advocaten Tangui VANDENPUT en Patrik DE MAEYER, voert het woord voor de tussenkomende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De tussenkomende partij dient op 1 december 2016 (datum van ontvangstbewijs) bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “het oprichten van twee windturbines” op de percelen gelegen te 9200 Dendermonde, Bosveld/Hoogveld z.n.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Dendermonde’, vastgesteld met koninklijk besluit van 7 november 1978 met betrekking tot windturbine 1 in agrarisch gebied en met betrekking tot windturbine 2 in industriegebied.

De percelen liggen ook binnen de grenzen van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan, ‘Afbakening kleinstedelijk gebied Dendermonde’, goedgekeurd op 28 april 2008. De aangevraagde werken bevinden zich niet in een deelplan van dit plan, zodat geen specifieke stedenbouwkundige voorschriften van toepassing zijn.

Het perceel waarop windturbine 1 wordt voorzien, ligt binnen de grenzen van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Hoogveld Zone J’, goedgekeurd op 29 juni 2006, in een zone voor regionale bedrijven.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 27 februari 2017 tot en met 28 maart 2017, dient de eerste verzoekende partij één van de 54 bezwaarschriften in.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 12 april 2017 ongunstig met betrekking tot windturbine 1 en gunstig met betrekking tot windturbine 2.

Het college van burgemeester en schepenen adviseert op 14 april 2017 ongunstig met betrekking tot windturbine 1 en gunstig met betrekking tot windturbine 2:

“ ...

1. Legaliteitsbeoordeling

1.1. Gewestplan

Perceel 767L is gelegen in agrarisch gebied en tevens binnen de grenzen van een Provinciaal RUP "Hoogveld zone J" (Prov. Bedrijventerrein goedgekeurd door de Minister op 29/06/2006 in de zone voor regionale bedrijven, zodat de aanvraag dient getoetst te worden aan diens voorschriften. De voorschriften hiervan bepalen het volgende:

...

De aanvraag is bedoeld ter uitbreiding van het windturbinepark. Het produceren van elektriciteit is een industriële activiteit, zodat de inplanting van windturbine in

overeenstemming is met punt 1.1.1 van de voorschriften van het provinciaal RUP Hoogveld J.

Op het inplantingsplan (kaart 11a) zal de kern van de mast op ongeveer 17 en 12m van de perceelgrenzen verwijderd zijn. Rekening houdend dat de betonnen mast een diameter heeft van ongeveer 8,5m, zal na aftrek van de straal van 4,25m er ongeveer nog 13m en 8m afstand worden gehouden van de perceelgrenzen. De aanvraag is in overeenstemming met punt 1.2.1.1°.

De voorschriften leggen op dat gebouwen slecht 18m hoog mogen zijn. De in te planten windmolen zal een toprotorhoogte hebben van maximaal 150m. Er wordt dus afgeweken van de stedenbouwkundige voorschriften. De Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening laat onder artikel 447 afwijkingen toe op stedenbouwkundige voorschriften voor handelingen van algemeen belang. Deze worden opgedeeld in 11 handelingen van algemeen belang en 2) handelingen van algemeen belang met een beperkte ruimtelijke impact:

(..)

Art. 4.4.7:

...

Het 'Besluit van de Vlaamse Regering tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.11, 5°, artikel 4.4.7, § 2 en artikel 4.7.1, § 2 tweede lid van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening maakt een duidelijke oplijsting van de handelingen. Uit artikel 2,4° blijkt dat openbare elektrische leidingen, met inbegrip van de bijbehorende infrastructuur, zoals transformatorstations, installaties voor de productie van elektriciteit, dienstgebouwen en andere vallen onder handelingen van algemeen belang (dus zonder beperkte ruimtelijke impact). Hierdoor is het artikel 4.4.7.§1 van de VCRO van toepassing. Deze stelt dat afwijkingen op stedenbouwkundige voorschriften kunnen als er een ontwerp is van een nieuw RIJP die de huidige voorschriften vervangt en die niet in strijd is met hogere ontwerpplannen.

Voor het perceel 767L is geen weet van een nieuw RUP. Bijgevolg is het inplanten van windturbine 1 niet aanvaardbaar op de betreffende locatie.

Perceel 905g is gelegen in industriegebied. De omzendbrief van 8 juli 1997 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp gewestplannen en gewestplannen, gewijzigd via omzendbrief dd 25/1/2002 en 25/10/2002 leggen hiervoor de volgende voorschriften op:

...

De aanvraag is bedoeld ter uitbreiding van het windturbinepark. Het produceren van elektriciteit is een industriële activiteit. Bovenstaande voorschriften maken echter niet duidelijk of een windturbine binnen het industriegebied kan worden ingeplant. De Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ad. 1 september 2009 voorziet echter een afwijking van de bestemmingsvoorschriften:

...

Het besluit van de Vlaamse Regering inzake typevoorschriften voor gewestelijke RUP's d.d. 11 april 2008 stelt het volgende:

(...)

Categorie van gebiedsaanduiding 2: bedrijvigheid

2.2 gemengd regionaal bedrijventerrein

Het bedrijventerrein is bestemd voor regionale bedrijven met de volgende hoofdactiviteiten:

- productie, opslag, bewerking en verwerking van goederen; - productie van energie - onderzoeks- en ontwikkelingsactiviteiten

(..)

In het gebied zijn windturbines toegelaten, alsook andere installaties voor de productie van (hernieuwbare) energie of energierecuperatie..

(..)

Uit de standaardtypebepalingen volgt dat de plaatsing van een windturbine op het betreffende perceel principieel in overeenstemming is met deze bestemmingsbepalingen.

...

2 Opportuniteitsbeoordeling

2.1 Goede ruimtelijke ordening en inpasbaarheid

De aanvraag dient ook beoordeeld te worden naar de inpasbaarheid in de onmiddellijke omgeving. Het opwekken van energie is een industriële activiteit, zodoende dat de aanvraag past binnen het industriepark Hoogveld.

Een windmolen van 150m hoog zorgt voor een visuele impact in de omgeving. De windmolens hebben tot doel om de bestaande bundel windmolens binnen het Hoogveld uit te breiden. De skyline van de site is dus reeds bekend met 150m hoge windturbines.

Er dient te worden gekeken naar de inplanting van de turbines met betrekking tot het woongebied en de omliggende bebouwing. WT1 zal worden ingepland op meer dan 250m van het woongebied maar op minder dan 50m van het dichtstbijzijnde noordelijke gebouw en op minder dan 150m van het dichtstbijzijnde zuidelijke gebouw. Beide gebouwen betreffen industriële bebouwing en zijn niet bestemd voor wonen, zodat de inplanting voldoet aan de bepalingen van de omzendbrief van ENE/2006/01 -RO/2006/02 die stelt dat:

(...)

3.1.9. Geluidsimpact

...

WT2 zal worden ingepland op meer dan 250m van het woongebied maar op minder dan 40m, minder dan 60m, minder dan 80m en minder dan 120m van de dichtstbijzijnde gebouwen in respectievelijk het oosten, zuiden, westen en noorden. Dit zijn voornamelijk industriële gebouwen. In een straal van 250m kunnen mogelijk bedrijfswoningen staan. Deze zijn echter ondergeschikt aan de functie industrie. Voor de inplanting van turbine 2 kan besloten worden dat deze ook voldoet aan de bepalingen van de omzendbrief van 5717E/2006/01-RO/2006/02.

Het geluidsaspect, de slagschaduw en het veiligheidsaspect zijn van milieutechnische aard.

De milieuvergunning voor de twee windturbines werd bij de Deputatie geweigerd bij besluit van 11/08/2016. In hoger beroep besliste de Vlaamse minister dat de turbine op perceel 0905G vergund kan worden, maar deze op perceel 0767L niet. Op basis van die beslissing geeft de dienst leefmilieu een gunstig advies voor WT2, maar een negatief voor WT1.

De argumenten voor het advies van dienst leefmilieu zijn gebaseerd op de milieutechnische aspecten. Wij vertrouwen op hun kennis en expertise, maar voor het verlenen van stedenbouwkundig advies houden wij geen rekening met milieutechnische aspecten.

De inplanting van de windmolens zijn in overeenstemming met de herziening van het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan Dendermonde dd. juni 2012 doordat de locatie in het hoofdstuk 4.2.8 staat aangegeven als mogelijke inplantingsplaats voor windturbines.

Bovendien is de inplanting van de betreffende windturbine in overeenstemming met het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan Oost-Vlaanderen, doordat deze locatie staat ingekleurd als 'Potentiële inplantingslocaties' (zie kaart 4, 4a, 4b en 4c).

Voor WT1 kan men op basis van artikel 4.4.7§1 VCRO niet afwijken op de stedenbouwkundige voorschriften van het RUP Hoogveld J, aangezien er geen ontwerpplannen zijn van een nieuw RUP waarmee de handelingen van algemeen belang verenigbaar zijn.

Tijdens het openbaar onderzoek zijn er 54 bezwaren ingediend. Zo'n 48 ervan bestaan uit eenzelfde formulier, ondertekend door andere eigenaren. De bezwaren werden kort

besproken, maar geven geen aanleiding tot het verlenen van een negatief advies. Opvallend is dat het overgrote deel van de bezwaren betrekking hebben op WT1 te Bosveld.

Op basis van bovenvermelde redenen zijn er vanuit stedenbouwkundig oogpunt geen bezwaren tegen het plaatsen van WT2 te Hoogveld maar zijn we ongunstig voor het plaatsen van WT1 te Bosveld.

3. Conclusie

Het plaatsen van WT2 is in overeenstemming met de wettelijke bepalingen en is verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening. Het plaatsen van WT1 is niet in overeenstemming met de wettelijke bepalingen. Er wordt een gunstig advies gegeven voor het plaatsen van WT2 en een ongunstig advies voor het plaatsen van WT1.

...

De verwerende partij verleent op 6 juni 2017 een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

“ ...

Externe adviezen (zie bijlagen)

Op 10/01/2017 heb ik advies gevraagd aan het College van Burgemeester en Schepenen. Dit advies werd uitgebracht op 14/04/2017 en ontvangen op 21/04/2017. Het advies is gunstig voor WT2 en ongunstig voor WT1. In het advies wordt gesteld:

...

Standpunt van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar:

Het college meent dat art. 4.4.7, §2 VCRO niet kan toegepast worden bij de beoordeling van WT1, omdat windturbines in het uitvoeringsbesluit m.b.t. de handelingen van algemeen belang niet expliciet opgenomen zijn als handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben. Daarbij wordt voorbij gegaan aan de bepalingen van art. 3, §3 van voormeld besluit (zie de rubriek 'Afwijkingen van stedenbouwkundige voorschriften'), waaruit volgt dat tijdens een projectvergadering en op basis van een gemotiveerd verzoek kan nagegaan worden of de werken een ruimtelijk beperkte impact hebben.

N.a.v. de projectvergadering die m.b.t. de voorliggende aanvraag werd georganiseerd op 27/05/2016 (zie de rubriek 'Historiek') werd besloten dat de werken een ruimtelijk beperkte impact hebben en er bijgevolg bij de beoordeling van de vergunningsaanvraag toepassing kan gemaakt worden van voormeld art. 4.4.7, §2 VCRO. Naar aanleiding van dit dossier werd vanuit de stad Dendermonde gemeld dat er geen bezwaren waren tegen het project. Derhalve wordt het ongunstig advies m.b.t. WT1 niet bijgetreden.

Vermits het produceren van elektriciteit een industriële activiteit is, kan gesteld worden dat de inplanting van WT2 in overeenstemming is met de voorschriften voor industriegebied. Het is dan ook niet duidelijk waarom het college van mening is dat art. 4.4.9 VCRO zou moeten toegepast worden (te meer via dezelfde redenering besloten werd dat WT1 conform is met de bestemming van het PRUP).

Verder wordt vastgesteld dat het college de aanvraag toetst aan de omzendbrief van 2006 terwijl sinds 25.04.2014 omzendbrief R0/2014/02 toegepast wordt.

...

Het openbaar onderzoek

...

Na onderzoek van de bezwaren en opmerkingen worden volgende standpunten hieromtrent ingenomen. Wanneer het standpunt van het college gevolgd wordt, wordt (CBS) voor de tekst gevoegd; het standpunt van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar (in de gevallen waar de visie van het college niet gevolgd wordt) wordt voorafgegaan door (GSA):

1. (CBS) De adviezen voor de milieuvergunning kunnen vaak 'negatief geweest zijn en er werd inderdaad vanuit de stad Dendermonde een ongunstig advies afgeleverd vanuit de dienst Leefmilieu. Vanuit de dienst Stedenbouw werd echter een gunstig advies afgeleverd. (GSA) Het bezwaar heeft betrekking op de milieuvergunningsprocedure; dit betreft een afzonderlijke procedure, die geen rechtstreekse impact heeft op de beoordeling van de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag.

Het bezwaar wordt ongegrond bevonden.

2. (GSA) Het aspect veiligheid inzake ijsworp en wiekbreuk wordt bij de stedenbouwkundige beoordeling van de aanvraag in rekening gebracht ingevolge de beoordelingscriteria die vermeld worden in art. 4.3.1. VCRO. De lokalisatienota bevat een veiligheidsstudie waaruit blijkt dat geen onaanvaardbare risico's worden gecreëerd. De effectafstanden, waarvan sprake in het bezwaar, zouden kunnen voorkomen ingeval er geen veiligheidsmaatregelen (zoals een ijsdetectiesysteem, het stilleggen en herpositioneren van de rotor, ...) genomen worden, wat in de aanvraag uiteraard niet van toepassing is.

Het bezwaar wordt ongegrond bevonden.

3. (CBS) In het bezwaar wordt aangehaald dat de meest nabijgelegen woningen op minder dan 250m afstand liggen van de in te planten windmolen in de Bosveld. Overwegend dat de dichtst gelegen woning op 280m afstand gelegen is van de betreffende windmolen in de Bosveld en dat dit de woningen op de uithoek van Putteveld betreft, dat de woningen in de Lange Dijkstraat zich op een afstand tussen 400m en 530m van de geplande windturbine bevinden en dat de woningen van de Korte Dijkstraat op een afstand tussen 480m en 580m gelegen zijn;

(GSA) dat op basis van de geluidsstudie en de slagschaduwstudie aangetoond wordt dat te allen tijde, mits de nodige reducties, kan voldaan worden aan de geldende normen. Dat het naleven van de Vlare-normen garandeert dat er geen ontoelaatbare hinder zal gegenereerd worden voor omwonenden en gebruikers van de gebieden in de directe omgeving van de windturbines. In die omstandigheden kan er evenmin een ontoelaatbare impact zijn op de levenskwaliteit en gezondheid. Uit de aanvraag blijkt ook dat geen significante effecten zullen optreden op natuurwaarden. Er kan gesteld worden dat in voldoende mate rekening gehouden wordt met de voormelde omzendbrief R0/2014/02.

Het bezwaar wordt ongegrond bevonden.

4. (GSA) Bezwaar 4 heeft enkel betrekking op de voorziene windturbine 1 te Bosveld, waar het PRUP van toepassing is. De aanvraag is hiermee niet in overeenstemming.

Zoals toegelicht in de rubriek 'Afwijkingen van stedenbouwkundige voorschriften' kan ter zake evenwel toepassing gemaakt worden van art. 4.4.7, §2 VCRO, vermits n.a.v. de projectvergadering die m.b.t. de voorliggende aanvraag werd georganiseerd op 27/05/2016 (zie de rubriek 'Historiek') werd besloten dat de werken een ruimtelijk beperkte impact hebben.

Het bezwaar wordt ongegrond bevonden.

5. (GSA) De wetgeving omtrent planschade is terug te vinden in art. 2.6.1 VCRO. Planschade kan slechts het gevolg zijn van het in werking treden van een ruimtelijk uitvoeringsplan, hetgeen hier niet aan de orde is. De mogelijke waardevermindering van eigendommen is geen stedenbouwkundig aspect; dit kan bij de beoordeling van de voorliggende aanvraag dan ook niet in aanmerking genomen worden.

Het bezwaar wordt ongegrond bevonden.

6. (GSA) De inplanting van windturbines wordt beoordeeld op basis van legaliteitsaspecten (zoals de planologische bepalingen voor de betrokken gebieden, maar evenzeer de bepalingen van de VCRO en de diverse uitvoeringsbesluiten, ...) en opportuniteitsaspecten (de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening). Het is duidelijk dat een evenwichtige spreiding op basis van een raster dat over de gemeente (buiten de woongebieden) gelegd wordt, nooit aan voormelde criteria kan voldoen. Bepaalde gebieden komen effectief in aanmerking voor (grote) concentraties van windturbines, terwijl in vele andere gebieden

omwille van specifieke omstandigheden quasi nooit windturbines zullen kunnen gerealiseerd worden.

Het bezwaar wordt ongegrond bevonden.

7. (CBS) Sluipverkeer en geuroverlast van het industrieterrein is geen stedenbouwkundig argument dat verband houdt met de inplanting van de windmolens.

Het bezwaar wordt ongegrond bevonden

Besluit:

De bezwaren die naar aanleiding van het openbaar onderzoek werden ingediend, zijn ontvankelijk, doch ongegrond.

WATERTOETS

Overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te worden aan de watertoets. Het Besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 (BS 31/10/2006) en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan het watersysteem, aan de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het bekkenbeheerplan.

Het voorliggende project heeft geen omvangrijke oppervlakte en ligt niet in een overstromingsgevoelig gebied.

De verharding van de werkplatformen bestaat uit in waterdoorlatende materialen. Het hemelwater dat op de verhardingen (van de funderingsvoet van de windturbines, de werkplatformen en toegangswegen) valt, kan ter plaatse en ernaast in de onverharde zones infiltreren.

Op 02/02/2017 bracht de Polder Vlassenbroek m.b.t. de voorliggende aanvraag een gunstig advies uit.

Gelet op het bovenstaande kan in alle redelijkheid geoordeeld worden dat het project geen schadelijk effect heeft op de waterhuishouding van het betrokken gebied.

MER-paragraaf

Het voorgenomen project omvat de bouw van 2 windturbines op het industrieterrein Hoogveld (+uitbreiding) in Dendermonde.

Het ontwerp komt niet voor op de lijsten, gevoegd als bijlage I en II bij het project-m.e.r.-besluit.

Het project komt evenwel voor op de lijst, gevoegd als bijlage III bij het project-m.e.r.-besluit: rubriek 3, i): Energiebedrijven, installaties voor de winning van windenergie voor de energieproductie (windturbineparken) (projecten die niet onder bijlage II vallen).

Uit de gegevens van het dossiers volgt:

- gezien de grote afstanden tussen naburige relictten en de windturbines en het feit dat deze laatste zich in een industriële omgeving bevinden, wordt geen significante aantasting van de waarde van deze relictten verwacht.
- de resultaten van de gedetailleerde slagschaduwstudie tonen aan dat er zonder ingrepen meerdere receptoren meer dan de toegelaten norm slagschaduw zullen ondervinden. Doordat er op de turbines slagschaduwmodules zullen geplaatst worden, zal er echter voor gezorgd worden dat de geldende normering overal gerespecteerd wordt.
- de geluidsstudie toont aan dat het specifieke geluid ter hoogte van alle woningen in de nabije omgeving te allen tijde, ook 's avonds en 's nachts, mits toepassing van een geluidsmodule kan voldoen aan de richtwaarden voor windturbinegeluid.

- gezien de aard van de projectsite (industriegebied, en voor WT1 ten noorden ook grootschalige akkers) niet overeenkomt met de beschermde habitats of de vogelrichtlijngebieden die in de ruimere omgeving voorkomen, mag in alle redelijkheid aangenomen worden dat de inplanting van de windturbines geen significante negatieve effecten zal hebben op de betrokken natuurgebieden of de er voorkomende soorten.
- de risicoanalyse die bij de aanvraag gevoegd werd, toont aan dat alle risico's aanvaardbaar zijn.
- om een inschatting van de visuele hinder mogelijk te maken, werden fotosimulaties aan het dossier toegevoegd; daaruit blijkt dat de bijkomende windturbines zich op een degelijke manier integreren binnen het bestaande industrieel landschap, waar reeds diverse windturbines voorkomen.

Op basis van de elementen in het dossier en de bijgevoegde m.e.r.-screeningsnota kan akkoord gegaan worden met de conclusie dat de mogelijke milieueffecten, rekening houdend met mogelijke cumulatieve effecten ingevolge de reeds vergunde windturbines in het gebied, niet aanzienlijk zijn. Er kan gesteld worden dat de opmaak van een project-MER geen relevante bijkomende gegevens zal opleveren; bijgevolg kan besloten worden dat de opmaak van een project-NIER niet noodzakelijk is.

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Deze beoordeling — als uitvoering van art. 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen - houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de codex:

- functionele inpasbaarheid/schaal/visueel-vormelijke elementen: de windturbines worden ingeplant binnen de grootschaligheid van het industriegebied; zij vormen een ruime cluster met de reeds aanwezige windturbines en zij sluiten qua functie aan bij de industriële bestemming van dit gebied. Er kan bijgevolg gesteld worden dat de gevraagde windturbines functioneel inpasbaar zijn in het betrokken gebied en dat zij qua schaal, vormgeving en materiaalgebruik afgestemd zijn op de eerder vergunde turbines
- ruimtegebruik en bouwdichtheid/bodemreliëf: de oppervlakte-inname van een windturbine is zeer bescheiden en brengt de efficiënte bebouwing en exploitatie van het industriegebied dan ook niet in het gedrang. Het bodemreliëf wordt niet gewijzigd door de bouw van de windturbines
- hinderaspecten/ gezondheid/ gebruiksgenot/ veiligheid in het algemeen/ mobiliteitsimpact/ cultuurhistorische aspecten: in de bij het dossier gevoegde m.e.r.-screeningsnota wordt aangetoond dat het project geen relevante impact, heeft op het industriegebied zelf, op de naburige bewoning (op basis van een geluids-, slagschaduw- en veiligheidsstudie), op de luchtvaart, op de natuur en het landschap (zie ook de rubriek 'MER-paragraaf'). Het feit dat de geplande windturbines een uitbreiding vormen van een bestaand windturbinepark (3 bestaande en 1 vergunde windturbine) in het industriegebied Hoogveld, draagt er in ruime mate toe bij dat de impact ruimtelijk beperkt zal zijn.

Overwegende dat WT 2 wordt opgericht op de parkeerplaats achter een bestaand bedrijfsgebouw van het transportbedrijf Verbeken, gelegen in industriegebied; dat kan gesteld worden dat dit onderdeel van de aanvraag in overeenstemming is met de planologische bestemming van het gebied;

Overwegende dat WT 1 wordt ingeplant op het terrein gesitueerd naast de parking van DDS, in de nabijheid van de N41; dat het betrokken perceel binnen de omschrijving van het PRUP "Hoogveld Zone J" gelegen is; dat dit onderdeel van de aanvraag in strijd is met de stedenbouwkundige voorschriften die van toepassing zijn voor het gebied: dat, zoals toegelicht in de rubriek 'Afwijkingen van stedenbouwkundige voorschriften' ter zake evenwel toepassing kan gemaakt worden van art. 4.4.7, §2 VCRO, vermits n.a.v. de projectvergadering die m.b.t. de voorliggende aanvraag werd georganiseerd op 27/05/2016 (zie de rubriek 'Historiek') werd besloten dat de werken een ruimtelijk beperkte impact hebben;

De oprichting van windturbines kadert in de doelstellingen van de Europese richtlijn en van de Vlaamse Regering inzake de uitbouw van hernieuwbare energiebronnen in Vlaanderen. De Vlaamse Regering stelt als doelstelling voorop om tegen 2020 13% van het totale elektriciteitsverbruik te betrekken uit hernieuwbare energiebronnen. Windenergie kan hierin een belangrijke bijdrage leveren. De elektriciteitsopwekking via windenergie vermijdt het gebruik van fossiele brandstoffen en de uitstoot van voor het milieu schadelijke gassen. Een cruciaal element in functie van het behalen van deze Vlaamse doelstelling is bijgevolg het positief benaderen van windturbines als nieuw element in het landschap en dit te kaderen in een lange termijnvisie op duurzame ruimtelijke ontwikkeling. Overwegende dat het voorliggend project op een relevante manier kan bijdragen om de voormelde doelstellingen te realiseren: dat de 2 windturbines kunnen voorzien in het jaarlijks energieverbruik van meer dan 3.700 gezinnen.

Overwegende dat de beleving van een landschap met windturbines iets anders kan benaderd worden dan zonder windturbines, weliswaar in positieve zin omwille van het 'groene' element dat positief bijdraagt aan de energietransitie in Vlaanderen. Overwegende dat dergelijke vrij nieuwe 'energielandschappen' vanuit de bevoegdheid en de bezorgdheid van de Vlaamse overheid om het aandeel van groene energievoorzieningen relevant, op te drijven, op vandaag een noodzaak zijn; dat op tientallen zorgvuldig geselecteerde locaties in Vlaanderen het bestaansrecht van deze landschappen reeds wordt aangetoond, zonder dat daarvoor een ontoelaatbare landschappelijke impact wordt veroorzaakt; dat de landschappelijke impact aanvaardbaar is, volgt in ruime mate uit het feit dat, conform de voormelde omzendbrief, wordt gestreefd naar een ruimtelijke concentratie van windturbines in of aansluitend bij haven- en industriegebieden en in de nabijheid van markant in het landschap voorkomende structuren, zoals wegen.

De voorziene windturbines zijn, zoals op iedere andere locatie in Vlaanderen, door hun hoogte van een andere orde dan de bestaande landschapselementen. Ze overstijgt deze. Het is dan ook de bedoeling om ze ergens te laten bij aansluiten en om ze ergens mee te kunnen associëren.

Verwijzend naar de omzendbrief RO/2014/02 'Afwegingskader en randvoorwaarden voor de oprichting van windturbines', dienen windturbines zoveel als mogelijk gebundeld te worden zodat de resterende open ruimte in het al sterk verstedelijkt Vlaanderen gegarandeerd wordt. Er wordt gestreefd naar een ruimtelijke concentratie van windturbines in zeehavengebieden, industriegebieden of in de nabijheid van markant in het landschap voorkomende infrastructuur zoals wegen, spoorwegen, waterwegen, hoogspanningsleidingen,...

Bij de locatiekeuze dient afgewogen te worden of het project aansluit bij de schaal en de opbouw van het landschap in kwestie en of de structuur en de essentiële functies van de randstedelijke gebieden of het buitengebied niet worden aantast.

Overwegende dat voor de inplanting werd gebruik gemaakt van de nog beschikbare ruimte op het bedrijventerrein Hoogveld;

dat de aangevraagde windturbines een uitbreiding vormen van het reeds bestaande windturbinepark (3 bestaande en 1 vergunde windturbine) in het industriegebied Hoogveld;
dat de directe omgeving wordt gekenmerkt door industriële gebouwen en constructies en de bestaande windturbines in het zuidelijk deel van het bedrijventerrein.

De windturbines worden voorzien binnen de grootschaligheid van het industriegebied; zij vormen een cluster van 6 windturbines met de reeds bestaande en vergunde turbines. Het bundelingsprincipe wordt gerespecteerd.

De grootschaligheid van de omgeving maakt dat windturbines, als verticaal dominerend landschapselement, ruimtelijk verenigbaar zijn met deze voorziene locatie.

De windturbines, als verticaal structurerend element, geven verder mee vorm aan het energielandschap in het industriegebied Hoogveld.

De turbines worden voorzien met 3 relatief langzaam draaiende wieken. De verhouding tussen de masthoogte en de rotordiameter is gebruikelijk en aanvaardbaar.

De specifieke inplantingslocatie is vlot ontsluitbaar.

De bijkomende infrastructuurwerken blijven beperkt tot een aantal werkvlakken, die voorzien worden in waterdoorlatende materialen.

Bij het dossier werd een visualisatie van het project gevoegd. Op basis van deze visualisatie kan tevens worden besloten dat de impact op het landschap aanvaardbaar is.

De inplanting van de windturbines in het grootschalig industriegebied, sluit aan bij de schaal en de opbouw van het industriële landschap en brengt de basisbestemming — het functioneren van industriële en ambachtelijke bedrijven in het gebied -- niet in het gedrang. De aanvraag is in overeenstemming met de ruimtelijke draagkracht van het terrein en tast de structuur en de essentiële functies van de naburige gebieden niet aan.

Zij zullen, samen met de al aanwezige en vergunde windturbines, het industriegebied beklemtonen. De grenzen van het ruimtelijk functioneren van het gebied en de omliggende gebieden zullen niet worden overschreden, gezien het beperkte ruimtelijke bereik van de effecten van het project. Door de aanvrager wordt in voldoende mate aangetoond dat de geldende Vlare-normen in het bijzonder voor geluid, slagschaduw en veiligheid zullen gerespecteerd worden. Ter zake wordt ook nog een voorwaarde in de vergunning opgenomen.

Het industrieterrein Hoogveld werd binnen het Windplan van Oost-Vlaanderen, dat als addendum bij het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan werd goedgekeurd in 2009, integraal aangeduid als potentiële inplantingslocatie.

Overwegende dat een gunstig advies werd uitgebracht door de provincie Oost-Vlaanderen - Dienst Ruimtelijke Planning, de Polder Vlassenbroek en het Agentschap Wegen en Verkeer;

dat een voorwaardelijk gunstig advies werd geformuleerd door het Directoraat-Generaal Luchtvaart; Overwegende dat het advies van het college van burgemeester en schepenen gunstig was voor WT2, maar ongunstig voor WT1; dat in de rubriek 'Externe adviezen' uitvoerig gemotiveerd wordt waarom dit negatief advies niet wordt onderschreven;

Overwegende dat er tijdens het openbaar onderzoek 54 bezwaren werden ingediend; dat de inhoud van deze bezwaren werd onderzocht en ongegrond werd verklaard (zie de rubriek 'Het openbaar onderzoek').

ALGEMENE CONCLUSIE

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving. De gevraagde vergunning kan worden verleend met toepassing van art. 4.4.7, §2 VCRO.

...

Dit is de bestreden beslissing.

2.1.

De deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen weigert op 11 augustus 2016 de door de tussenkomende partij aangevraagde milieuvergunning voor het exploiteren van een windmolenpark met twee windturbines.

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw weigert op 16 februari 2017 in graad van beroep de milieuvergunning voor windturbine 1 en verleent de milieuvergunning voor windturbine 2.

De tussenkomende partij dient op 19 april 2017 een vordering tot nietigverklaring in bij de Raad van State tegen de weigering van windturbine 1. Er is de Raad op heden geen uitspraak bekend.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is enkel aan de orde indien de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

1.

De verwerende en de tussenkomende partij betwisten de ontvankelijkheid van de vordering.

De Raad is echter van oordeel dat de exceptie van de verwerende en de tussenkomende partij slechts onderzocht en beoordeeld dient te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

2.

Onverminderd voorgaande overweging dient de Raad vast te stellen dat de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw op 16 februari 2017 de milieuvergunning voor windturbine 1 in graad van beroep heeft geweigerd.

Artikel 4.5.1, §2 VCRO bepaalt dat een stedenbouwkundige vergunning voor een inrichting, waarvoor een milieuvergunning nodig is, van rechtswege vervalt, indien de milieuvergunning definitief geweigerd wordt overeenkomstig artikel 5, §1 van het Milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985.

De procespartijen betwisten niet dat de milieuvergunning voor de met de bestreden beslissing stedenbouwkundig vergunde windturbine 1 na administratief beroep definitief werd geweigerd.

Gelet op het verval van de stedenbouwkundige vergunning voor windturbine 1, dient het voorwerp van de vordering tot schorsing dan ook beperkt te worden tot windturbine 2.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid wordt aangetoond en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft de hoogdringendheid als volgt:

“ ...

Er is hoogdringendheid bij mijn verzoek, vandaar ook mijn bijkomende verzoek tot schorsing. Immers, vanaf het moment dat de werken starten, is een windturbine binnen enkele weken al opgebouwd, en is het toegebrachte nadeel haast niet meer te herstellen. Een procedure tot nietigverklaring kent een veel langere looptijd dan de duur van de werken, en ik vrees dat zelfs bij een nietigverklaring, een gebouwde windturbine niet zal afgebroken worden, zo zijn er immers in Vlaanderen al talloze voorbeelden te vinden van windmolens die zonder vergunning draaien en waar procedure na procedure zich opvolgen. In het arrest nr. 5/2012/0248 van 5 december 2012 heeft Uw Raad ook aanvaard dat het bekomen van de gedwongen afbraak voor particulieren misschien niet onmogelijk, doch wel dermate moeilijk is dat het aangevoerde nadeel als moeilijk te herstellen moet worden aangemerkt.

Het is duidelijk dat ook in casu enkel de schorsing van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit het daaruit voortvloeiende ernstige nadeel voor mij kan afwenden. De ernstige nadelen welke ik zou ondervinden zet ik hieronder uiteen, en de middelen tot schorsing zijn dezelfde als waarom ik de nietigheid van de vergunning verzoek.

Ik heb trouwens, bij middel van gewone brief, op 28 juni 2017 de nv Engie Electrabel de vraag gesteld wanneer de werken zouden aangevat worden. Dit om te weten of een schorsingsverzoek al dan niet nodig zou zijn. Hierop heb ik geen antwoord mogen ontvangen en ik ga er dan ook van uit dat de werken onmiddellijk zullen starten vanaf dit mogelijk is.

...”

2.

De verwerende partij antwoordt:

“ ...

14. De verzoekende partijen voeren aan dat er hoogdringendheid is bij hun verzoek omdat, vanaf het moment dat de werken starten, een windturbine binnen enkele weken is opgebouwd en het toegebrachte nadeel haast niet meer te herstellen is. Een procedure tot

nietigverklaring zou een veel langere looptijd kennen dan de duur van de werken. Zij verwijzen naar een arrest van uw Raad nr. 5/2012/0248 van 5 december 2012.

Het arrest waarnaar wordt verwezen heeft betrekking op de invulling van de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, die op dit ogenblik niet meer van toepassing is.

De verzoekende partijen moeten aantonen dat, indien zij wachten op het resultaat van de vernietigingsprocedure, zij geconfronteerd zullen worden met een bepaalde schade van zekere omvang of met ernstig ongemak of nadelen.

Zij stellen enkel dat een procedure tot nietigverklaring langer zal duren dan de duur van de werken en dat ze vrezen dat er nooit zal worden afgebroken na een vernietiging.

Er blijkt niet dat er in casu al met de werken is begonnen. Er wordt niet aangetoond dat het begin “nakend” zou zijn. Het loutere feit dat de duur van de werken korter zou kunnen zijn dan de duur van de vernietigingsprocedure, is dan ook geenszins voldoende om hoogdringendheid aan te tonen.

Gelet op het verval van rechtswege van de bestreden vergunning voor wat betreft WT1, door de weigering van de milieuvergunning, kan met de bouw van deze turbine zelfs niet eens worden begonnen.

15. In ieder geval moeten de verzoekende partijen ook aantonen welke hinder zij menen te zullen ondervinden. Bij de uiteenzetting van de hoogdringendheid worden deze nadelen niet toegelicht. Het volgende hoofdstuk draagt als titel “nadelen en middelen voor verzoek tot schorsing en nietigverklaring”.

Bij de uiteenzetting eronder wordt geen onderscheid gemaakt tussen de beweerde nadelen en de concrete middelen.

Het is geenszins aan de verwerende partij om in het verzoekschrift naar nadelen te speuren. Zeker kan dit niet het geval zijn in een schorsingsprocedure, gelet op de aard hiervan en de korte toegekende termijnen.

16. Er liggen heden in geen geval onherroepelijke schadelijke gevolgen voor. De verzoekende partijen tonen geen hoogdringendheid aan.

...

3.

De tussenkomende partij stelt nog:

“... ”

28.

Verzoekende partij in tussenkomst stelt in dit kader evenwel vast dat er van hoogdringendheid geenszins sprake is.

Zoals reeds uit de doeken werd gedaan bij de uiteenzetting van de feiten en juridische voorgaanden, is er nog geen definitieve milieuvergunning voorhanden voor WT1.

Op 16 februari 2017 nam de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw immers in beroep het Ministerieel Besluit waarbij het aangevochten besluit van de Deputatie van

de provincie Oost-Vlaanderen van 11 augustus 2016 werd opgeheven en de milieuvergunning voor de windturbine WT1 werd geweigerd en de milieuvergunning voor de windturbine WT2 werd verleend.

Verzoekende partij in tussenkomst heeft tegen voormelde weigeringsbeslissing op 19 april 2017 wel een beroep tot nietigverklaring ingediend bij de Raad van State, maar vermits de procedure thans nog hangende is, is er van een corresponderende milieuvergunning op dit ogenblik geen sprake, zodat onder geen enkel beding gestart kan worden met de bouw van WT1.

Artikel 4.5.1, §2 VCRO bepaalt immers dat een stedenbouwkundige vergunning voor onder meer een inrichting waarvoor een milieuvergunning nodig is, van rechtswege geschorst wordt zolang de milieuvergunning, die voor deze inrichting nodig is, niet definitief werd verleend overeenkomstig artikel 5, §1 van het Milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985, zoals dat van toepassing was op het ogenblik van de aanvraag.

29.

Onverminderd de vraag of de verzoekende partij op een voor de schorsing voldoende wijze aantoont dat de vordering is ingegeven door hoogdringendheid, kan Uw Raad dienvolgens enkel vaststellen dat, gelet op de wederkerige koppeling tussen de stedenbouwkundige vergunning en de milieuvergunning, de bestreden beslissing niet ten uitvoer kan worden gelegd omdat de vereiste milieuvergunning nog niet voorhanden is, zodat Uw Raad de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing niet kan schorsen.

In dit kader wijst verzoekende partij in tussenkomst op een zeer recent arrest van Uw Raad dd. 18 juli 2017, waarbij Uw Raad reeds gelijkluidend oordeelde. (RvVb/S/1617/1040 van 18 juli 2017)

Verzoekende partij in tussenkomst stelt dan ook vast dat er niet voldaan is aan de in artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond.

Deze vaststelling alleen volstaat reeds om de vordering af te wijzen.

30.

Ook ten aanzien van WT2, waarvoor er wel reeds een milieuvergunning verleend werd, stelt verzoekende partij in tussenkomst vast dat er van hoogdringendheid geenszins sprake is.

31.

De verzoekende partijen zetten in hun verzoekschrift tot schorsing en tot nietigverklaring uiteen dat zij van oordeel zijn dat de hoogdringendheid van hun verzoek tot schorsing zou voortvloeien uit het gegeven dat, vanaf het ogenblik dat de werken starten, de windturbines binnen enkele weken zouden gebouwd zijn en het toegebrachte nadeel haast niet meer te herstellen zou zijn. Een gewone procedure ten gronde zou volgens de verzoekende partijen dienvolgens teveel tijd innemen.

Verzoekende partij in tussenkomst stelt in dit kader vast dat voormelde uiteenzetting uiterst summier is. Te dezen verwijst verzoekende partij in tussenkomst naar de rechtspraak van Uw Raad die stelt dat het bestaan van hoogdringendheid op afdoende wijze moet worden aangetoond. (RvVb/S/1516/1489 van 30 augustus 2016)

Dat de bestreden beslissing uitgevoerd kan worden en een beroep tot vernietiging bij Uw Raad geen schorsende werking heeft, volstaat in dit kader niet als een afdoende uiteenzetting van hoogdringendheid. Uw Raad oordeelde immers reeds eerder dat het feit dat een vergunninghouder de werken kan en zal starten en het resultaat van de procedure bij de Raad niet zal afwachten, op zich geen verantwoording kan uitmaken voor de toepassing van de procedure bij hoogdringendheid. Het komt aan de verzoekende partijen toe om te overtuigen dat dit gegeven, samen met de persoonlijke en ernstige gevolgen die de uitvoering van de werken zal teweegbrengen, een hoogdringende behandeling noodzaakt. (RvVb/S/1516/1426 van 9 augustus 2016)

De verzoekende partijen verduidelijken evenwel geenszins in welke mate mogelijke visuele en slagschaduwhinder, die zij vrezen te zullen ondervinden, een hoogdringend karakter zou vertonen. De verzoekende partijen brengen immers geen foto's bij van het actuele uitzicht, zodat Uw Raad niet kan afleiden hoe en welke hinder de verzoekende partijen zullen ervaren. Ook de door de verzoekende partijen aangevoerde mogelijke geluidshinder is louter hypothetisch, al is het maar omdat de verzoekende partijen ook daarover geen concrete documenten of gegevens bijbrengen. De verzoekende partijen tonen ook helemaal niet aan dat het verstrijken van de tijd, in afwachting van een uitspraak ten gronde, tot zware schadelijke gevolgen zal leiden.

32.

Voor zover de verzoekende partijen in algemene bewoordingen wijzen op mogelijke schade, is het bovendien niet duidelijk hoe dit eventueel schadelijk gevolg voldoende persoonlijk is voor de verzoekende partijen.

Uit de uiteenzetting van de hoogdringendheid door de verzoekende partijen blijkt dan ook niet dat er concrete redenen zijn om het dossier sneller te behandelen dan volgens de gebruikelijke termijn voor de behandeling van een beroep tot vernietiging.

Aan de eerste grondvoorwaarde voor een gegrond verzoekschrift tot schorsing is derhalve niet voldaan.

...

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op hoogdringendheid beroept, moet, op grond van artikel 40, §3 DBRC-decreet, in haar verzoekschrift, in voorkomend geval ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Volgens artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet houdt de vereiste van hoogdringendheid onder meer in dat de verzoekende partij moet aantonen dat de behandeling van haar zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot vernietiging. Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat deze kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

Uit de uiteenzetting van de verzoekende partijen volgt dat de onder “Nadelen en middelen voor verzoek tot schorsing en nietigverklaring” omschreven nadelen zowel de nadelen uitmaken waarop zij hun belang steunen, als de nadelige gevolgen die volgens hen aantonen dat een schorsing hoogdringend is. De Raad dient vooreerst op te merken dat de uiteenzetting van redenen die aantonen dat een schorsing hoogdringend is, niet kunnen gelijkgesteld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde ‘rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen’ die de verzoekende partijen desgevallend het vereiste belang bij de procedure verschaffen.

Wat de nadelige gevolgen betreft, voeren de verzoekende partijen vooreerst aan visuele hinder te ondervinden, doordat windturbine 2 op slechts 70 meter afstand van de perceelsgrens wordt ingeplant. De Raad stelt evenwel vast dat de verzoekende partijen verder niets uiteenzetten over de beweerde visuele hinder en nalaten om te concretiseren wat het huidig uitzicht is vanuit het bedrijfsgebouw, zodat de visuele hinder niet kan worden beoordeeld.

In zoverre de verzoekende partijen aanvoeren dat zij ingevolge de oprichting van windturbine 2 geluidshinder, slagschaduw hinder en veiligheidsrisico's zullen ondervinden, is de Raad van oordeel dat, nog daargelaten de vraag of de verzoekende partijen voldoende concreet en precies de ernst hiervan aantonen, deze nadelen lijken voort te vloeien uit de exploitatie van de betrokken windturbine en dus uit de tenuitvoerlegging van de milieuvergunning. Deze nadelen lijken dan ook niet rechtstreeks voort te vloeien uit de voor de Raad bestreden beslissing.

Ook de door de verzoekende partijen ingeroepen waardevermindering van hun eigendom volstaat niet om de vereiste hoogdringendheid te kunnen besluiten. De Raad wijst er immers op dat een financieel nadeel, om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te verantwoorden, dermate omvangrijk moet zijn dat de verzoekende partijen de duur van de vernietigingsprocedure niet zullen kunnen overbruggen. Door louter te wijzen op de omstandigheid dat bedrijfsgebouwen in de onmiddellijke omgeving van een windturbine onvermijdelijk onderhevig zijn aan waardevermindering, dat er geen compensatie is voorzien en dat overheden in het buitenland dergelijke waardevermindering wel zouden erkennen, tonen de verzoekende partijen dit geenszins aan.

3.

De Raad dient verder vast te stellen dat de verzoekende partijen in hun uiteenzetting over de gevorderde schorsing nalaten om concrete redenen aan te voeren die aantonen dat het verstrijken van de tijd, in afwachting van een uitspraak, in de vernietigingsprocedure schadelijke gevolgen voor hen zal genereren. Door te wijzen op het gegeven dat de bestreden beslissing uitgevoerd kan worden, dat de vergunde werken binnen enkele weken gerealiseerd kunnen worden en dat de tussenkomende partij de verzoekende partijen niet geantwoord heeft inzake de vraag naar de start van de werken, tonen de verzoekende partijen de vereiste hoogdringendheid niet aan.

Het gegeven dat een procedure tot nietigverklaring een langere doorlooptijd zou kennen dan de duur van de werken en de enkele bewering dat het bekomen van een gedwongen afbraak van de windturbine voor particulieren moeilijk zou zijn, volstaan evenmin. De verzoekende partijen slagen er niet in om aan te tonen het verstrijken van de tijd, in afwachting van een uitspraak ten gronde, tot zware nadelige gevolgen zal leiden en dat de behandeling van de vordering tot vernietiging in deze ondoelmatig zou zijn.

4.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorige onderdeel heeft vastgesteld dat de verzoekende partijen de hoogdringendheid niet aantonen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 23 januari 2018 door de derde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Yannick DEGREEF

Filip VAN ACKER